

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Tos/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115010392
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8115010392.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Evy Rešatkovej na neverejnom zasadnutí konanom 30.06.2015 v trestnej veci odsúdeného M. G. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/30/15 zo dňa 13.5.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného M. G..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku, § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona zamietol žiadosť odsúdeného M. G. o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 0T/65/2014 zo dňa 26.12.2014 v trvaní 8 mesiacov.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí, odsúdený sťažnosť, ktorú neskôr aj písomne odôvodnil. V dôvodoch sťažnosti uvádza, že má doma stále zamestnanie, o ktoré nechce prísť a chce sa starať o svoju chorú matku, ktorej je veľmi ľúto, že na neho zavolała políciu a že je vo výkone trestu a o ňu sa nemá kto starať. Počas svojho výkonu trestu nemal žiaden disciplinárny trest, jeho správanie je na požadovanej úrovni, je zaradený do práce a v práci dosahuje dobré pracovné výkony. Svoj čin olutoval, snaží sa o nápravu a chce viesť usporiadaný život. To, že spáchal trestný čin ľutuje a sľubuje, že sa to viackrát nestane.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutému výroku uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Tak, ako sa to konštatuje v dôvodoch napadnutého uznesenia, odsúdený M. G. je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bardejov (aj keď evidentne len omylom je v odôvodnení uvedený Okresný súd Prešov) sp. zn. 0T/65/2014 zo dňa 26.12.2014 v trvaní 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest mu bol uložený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona.

Keďže odsúdený M. G. vykonáva trest odňatia slobody pre prečin, je potrebné skúmať, či sú v danom prípade splnené podmienky, ktoré pre možnosť podmienčného prepustenia osoby odsúdenej pre prečin stanovuje ust. § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Okresný súd teda z pohľadu uvedeného ustanovenia v prvom rade správne zisťoval, či u odsúdeného je splnená základná podmienka, ktorú zákon pre možnosť podmiennečného prepustenia vyžaduje, a to je vykonanie polovice uloženého trestu odňatia slobody a správne dospel k záveru, že táto podmienka splnená je.

Odsúdený výkon uloženého trestu nastúpil 26.12.2014, čo znamená, že polovicu uloženého trestu odňatia slobody vykonal 26.4.2015.

Vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu však pre podmiennečné prepustenie odsúdeného rozhodne nepostačuje.

Z vyššie citovaného ustanovenia zákona totiž vyplýva, že pre to, aby mohol (nie musel) byť odsúdený podmiennečne prepustený sa vyžaduje aj splnenie ďalších podmienok. Je to jednak zistenie, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, ako aj, práve vzhľadom na tieto skutočnosti, možnosť dospieť k záveru, že je od neho možné, a to dôvodne, očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

To, ako sa odsúdený vo výkone trestu správal a ako si svoje povinnosti plnil sa zisťuje predovšetkým zo správy ústavu na výkon trestu, kde odsúdený trest vykonáva.

Ústav na výkon väzby a ústav na výkon trestu odňatia slobody Prešov vo svojom hodnotení uvádza, že správanie sa odsúdeného je v súlade so stanoveným ústavným poriadkom a časovým rozvrhom dňa, že príkazy a nariadenia príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže si plní bez pripomienok, nevyvoláva konflikty s odsúdenými, zapája sa do ponúkaných voľno-časových aktivít, doposiaľ nemal uložený žiaden disciplinárny trest ani udelenú disciplinárnu odmenu, je však o ňom evidovaných viacero kladných poznatkov, týkajúcich sa podávania veľmi dobrých pracovných výkonov. Z uvedeného hodnotenia by sa teda dalo usudzovať, že odsúdený si svoje povinnosti plní, a ani voči jeho správaniu počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nie sú výhrady.

Vzhľadom na ďalšiu časť hodnotenia ústavu na výkon trestu, ako aj samotnú výpoveď odsúdeného však možno usudzovať, že správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu a plnenie si jeho povinností je skôr prispôsobením sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, než skutočným prejavom polepšenia. Zo správy ústavu na výkon trestu totiž plynie aj skutočnosť, že resocializačná prognóza odsúdeného sa javí ako menej priaznivá vzhľadom na predošlé odsúdenia, ako aj postoj k spáchanej trestnej činnosti, a preto je riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti stredné.

V súvislosti s osobou odsúdeného a teda skúmaním otázky, či od neho možno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nemožno obísť ani doterajší spôsob života odsúdeného a v tejto súvislosti nepoukázať na odpis registra trestov, v ktorom má od roku 1980 doposiaľ celkom 11 záznamov, aj keď 3 z nich sú pre odsúdenia súdmi v Českej republike. Významným z uvedeného pohľadu je najmä fakt, že pre rovnaký prečin, teda prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona (spáchaný takisto, ako v tomto prípade, voči matke) už bol v minulosti odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp. zn. 1T 133/2010 zo dňa 6.10.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1To 96/2010 zo dňa 19.11.2010 bol mimo uvedeného prečinu odsúdený za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona, prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona a prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka. Z výkonu uvedeného trestu bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 6PP 8/2011 zo dňa 28.3.2011, pričom skúšobná doba bola stanovená na 3 roky, v rámci ktorej bol určený probačný dohľad na 2 roky.

Je pravdou, že na základe rozhodnutia prezidenta republiky o amnestii zo dňa 2.1.2013 mu bol odpustený zvyšok trestu odňatia slobody, a to s účinkami zahľadania odsúdenia, no fakt, že už bol, a to

ani nie v tak dávnej dobe z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepúšťaný, a teda už v tom čase sa od neho očakávalo, že v budúcnosti povedie riadny život, však opomenúť nemožno. Napriek tomu sa odsúdený dopustil trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu v súčasnej dobe. Očakávania, ktoré boli na neho vtedy kladené teda zjavne nenaplnil, a potom nie je zrejmé, na základe čoho by bolo možné v súčasnej dobe uzavrieť, že takéto očakávanie v súčasnej dobe je reálne, nehovoriac už o tom, že mimo trestného činu, pre ktorý je teraz vo výkone trestu odňatia slobody sa odsúdený, ako to vyplýva z obsahu spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 6PP 8/2011, ktorý si krajský súd v rámci sťažnostného konania zadovážil, sa mal odsúdený dopustiť ešte priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b/ zákona č. 372/90 Z. z., a to takisto voči svojej matke, ktorú 22.12.2011 fyzicky napadol a vulgárne jej vynadal, pričom zo správy Obvodného oddelenia PZ v Raslaviciach vyplývalo aj to, že u neho bolo (znova je potrebné zdôrazniť, že ide o správu, ktorá bola zabezpečovaná v rámci skúmania správania sa odsúdeného v priebehu skúšobnej doby podmiennečného prepustenia) zistené nadmerné požívanie alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých sa stáva arogantným, agresívnym a vyvolávajúcim neustále konflikty.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým zamietol žiadosť odsúdeného M. G. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vzhľadom na vyššie rozvedené preto považuje krajský súd za správne a v súlade so zákonom a z uvedeného dôvodu sťažnosť odsúdeného v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.